

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 лепта

Уређује ОДБОР

БРОЈ 10 лепта

Свима Србима и Савезницима православне вере најсрдачније честитамо нову, 1918., годину, подносећи им најлепше жеље: да у овој години дефинитивно триумфују наши општи и заједнички напори!

НОВА ГОДИНА

Прошли догађаји и најбољи изгледи

Данас улазимо у нову, 1918., годину; стару, 1917., предали смо са јучерашњим даном историји.

У нормалним приликама ретко се када могло нешто више казати за овакав хронолошки прелаз; садашњи крупни догађаји дају му, међутим, нарочити значај: с њим завршују један период свога развића и почињу нову, можда одређенију, а вероватно и завршну етапу. Ако се у овим крупним догађајима и сме тражити логике, онда се ова година може сматрати последњом фазом рата, са озбиљним изгледима правилног решења свију постављених проблема.

Прошла година обележена је као прекретница односа снага двеју зараћених група. Док су ранијих година овога рата наши Савезници апсорбовали све своје снаге, да и у људству и у ратној спремности достигну своје противнике, и док су Централне Силе у том времену биле у напону својих снага и држале у својим рукама иницијативу, — дотле су се прошле године снаге обеју група изједначиле и поступно преносиле и пренеле иницијативу и апсолутну надмоћност на страну Сила из Споразума.

Догађаји у Русији и диверзија у Италији ни у ком случају не могу пресудно утицати на ову измену. Неизвесност стања у Русији још и сада лебди над Централним Силама као стална опасност и прети својим неочекиваним ударом. Али ствари у Русији, ма како се оне развијале, нису у стању, претпостављајући најповољнији прекрет по Централне Силе, да парализују прилив снага и средстава из неисцрпних и недирутих извора Сједињених Америчких Држава. А диверзија у Италији донела је нашим непријатељима прилично незгодно изненађење: ојачала је италијански фронт, приковала велике аустро-немачке снаге и изазвала јединство фронта Сила из Споразума, што су Централне Силе, извесно, најмање могле желети.

У упоређењу ових успеха Централних Сила са успесима Сила из Споразума кроз прошлу годину добија се слика свију годишњих догађаја и јављају се контуре изгледа за ову годину. Операције у Фландрији и на разним француским секторима утврдиле су надмоћност наших Савезника и непријатељима одузеле ранију иницијативу. На тим фронтима непријатељи су, ма да су тамо сконцентрисали главне своје снаге, свуда били тучени. Савезници су, шта више, били у стању да до непробојности појачају италијански фронт и уједно, као што спомену смо, спроведу јединство својих фронта. Сем тога, операције у Палестини толико су ослабиле Турску и довеле је у један скоро безизлазан положај, да још један озбиљнији напор може ову, као војничку силу, дефинитивно избацивати из сваке комбинације.

Прилазак Сједињених Америчких Држава, чији су извори у људству и свима средствима неисцрпни, несумњиво је највећи успех наших Савезника у прошлој години. Он је непријатељској сумаренској акцији задао смртни ударац, а Савезницима донео појачања, чије ће дејство у овој години бити пресудно.

Осврћући се на догађаје општег карактера, поглед нам се отимље и скреће на прилике и догађаје увезиса нашим положајем. Ма да је успех наше ствари у апсолутној зависности од

успеха свију Савезника, опет нам се намеће питање: какви су по нас изгледи? Само је један одговор логичан: ми смо у добром друштву и наше су ствари на најбољем путу да буду правилно и коначно решене.

Ова проста и јасна констатација није без основа; она је чврста и што на први поглед изгледа. У току 1915. и 1916. године, ни Аустро-Угарска ни Бугарска, дакле наши директни непријатељи, нису хтели признати ни Српску Династију ни Српску Владу као законите представнике Србије; Бугарска чак није хтела признати ни Српско Друштво Црвеног Крста. Све изјаве њихових државника сводиле су се на произвољну констатацију: да Србија за њих не постоји. Доцније су догађаји мењали то њихово гледиште и у 1917. години доживели смо задовољство, да Аустро-Угарска покушава да дође у индиректан додир са Српском Владом и да се њен министар спољних послова, додуше са тенденцијом, јавно одриче анексије Србијиних територија. А шта да се каже за Бугарску? Довољно је споменути, да је бугарска влада разаслала у неутралне земље небројено својих агената у циљу доказивања бугарског карактера наше Македоније. Шта би јој то требало, да није поколебан у коначну победу своје насилничке и издајничке политике?

Питање нашег општег ослобођења и уједињења тројменог народа добило је у прошлој години одређену форму: пред међународни форум оно је постављено у форми непоколебљиве воље целокупног нашег народа. И Крфска Декларација, као израз воље слободног дела народног, и Бечка Резолуција, као израз воље поробљеног дела, оставиле су питање ослобођења и уједињења Срба-Хрвата-Словенаца у слободну и независну државу као императив народни. То је наш велики морални успех. Његово дејство осетили су чак и наши непријатељи.

А и наши моћни Савезници поставили су принцип ослобођења народа из ропства Цен-

тралних Сила као једину основицу трајнога мира. Њихова воља да обезбеде остварење тих принципа за нас је најбоља гаранција да ће наше питање на крају бити правилно решено.

Из овог летимичног и површног прегледа и упоређења није тешко извести закључак о изгледима са којима улазимо у нову годину. Пред тим изгледима наше наде претпају се у веру: да ће ова година на нашем тројменом и напаћеном народу донети плодове великих и крвавих напора: независну, уједињену демократску Краљевину Срба-Хрвата-Словенаца, и нашим славом овећаним јунацима миран живот и срећу на дому. А са том том вером прилазимо данас свима Србима православне вере и из свег срца им кличемо:

Срећна вам Нова Година!

ПОЛИТИЧКЕ ВЕСТИ

Рим, 1. — Осамдесет професора одашњег универзитета потписали су један манифест и предали га влади. У њему траже од ове што енергичнију ратну политику.

Лондон, 1. — Јављају из Токиа, да је тамо премицу румунски посланик Кеснонал, који је био недавно стигао.

Цирих, 1. — Председник пољског савета г. Курчезевски посетио је ових дана Беч и Берлин.

Лондон, 1. — Образован је нарочити одељак за прекоморску трговину. Шеф одељка је сер Матланд.

Хавр, 1. — У белгијској влади извршене су промене. Председник владе г. де Броквил уступио је положај министра спољних послова вођи либерала г. Полу Иману, а сам је узео портфеј министра економије.

СТРАНА ШТАМПА

Питање ефективна
Дејли График: »Зна се, да се министарство војно занима живо питањем ефективна и да се предузимају нове мере. Становништво Енглеске броји 59 милиона душа, Француске 40, Италије 35, Сјед. Држава 100, Португалије 5, округло око 240 милиона. Наши непријатељи: Немачка, Аустрија, Бугарска и Турска достижу свега 145

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЕ

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ:

Месечно 3 драхме, тромесечно 9 драхме, годишње 36 драхме.

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

Стан уредништва:
улица Краља Петра бр. 70.

Периодички
Примерак

колико да изгледа смела ова хипотеза, не треба је ипак сматрати као сасвим парадоксалну.

Ратни циљеви

Петит Републик: »Суштина дискусије о ратним циљевима лежи у томе, да ли је Немачка готова да у будуће према свима народима, великим и малим, узме исто држање и да за то даде гаранције.

У БЕЧКОМ ПАРЛАМЕНТУ

Негодовање Чеха и Југословена

Цирих, 1. јануара

Телеграфишу из Беча, да је последња седница рајхсрата била веома бурна. Чеси и Југословени поднели су предлог и тражили да све народности буду заступљене на конференцијима у Брест Литовску. За време дискусије овог предлога дошло је до страховите свађе и ларме.

Немачки посланик Тајфел узвикнуо је: »Долар је победио!«, док се посланик Волф драо: »Доле Крамарж! Доле издајници!« Тада је дошло и до туче између равних група. Уврете добачене чешким и југословенским посланицима раздражиле су страховито словенске групе.

Поводом ових инцидената, Франкфуртер Цајтунг тражи да аустријска влада употреби јаке мере, да се спречи ова словенска опструкција.

ВИНОВНИЦИ РАТА

Немац о немачком милитаризму

Пре ће бити, да слободна Русија није све дотле сигурна у своју слободу, докле год немачки милитаризам не буде био срушен и док се и у Немачкој не зацари слобода.

Једино из тога разлога, а против своје воље, руски народ мора да настави војну.

Он не може све дотле да ужива на миру своју слободу, докле год у Немачкој буду на управи јункери.

Лаж је, што нам тврде, да је Русија отпочела војну из неких њених свесловенских освајачких намера; још гора је лаж, кад се тврди, да руски народ данас продужује рат у жудњи за освајањем.

А шта ћемо са Белгијом и њеним шуровањем са Енглеском?

У своје време, један белгијски официр повео је разговор са својим енглеским колегом око тога: на који начин Енглеска помогла Белгији, кад би Немци хтели ући на њено земљиште. Свакако да је Белгија имала пуно разлога да буде стално на опрези. Сем тога, Енглеска је у самој ствари била уговором, кога је и Немачка признала, обавезна да прискочи у помоћ Белгији у случају нужде. Белгији је само вршила своју дужност,

али савеза, упереног против нас, никада са Енглеском није склапала.

Исто је тако потпуно бесмислено тврђење, да нам је Америка објавила рат из неке грамзивости. Помислите само, да је почетком 1917 године целокупна сума новаца, коју је Америка позајмила савезницима, износила око 11 милијарди франака; међутим, већ првога дана од објаве непријатељстава, она је била принуђена да одсбри кредит од 35 милијарди. И ту суму, она више никада неће повратити, јер је председник Вилсон у самом почетку рата изјавио, да Америка неће, ни у случају победе, тражити ма какве ратне оштете. Побеђена Немачка у осталом не би била ни у стању да Америци исплати иоле достојну оштету.

Од тога времена Америка је већ ангажовала око 80 милијарди ратног кредита.

Влада и управљачи наши тврде, да то Америка чини зато, да би спасла свој позајмљени новац. Лудо је и помислити да би Американци, који су свакако сјајне рачунице, утрошили 80 милијарди да спасу једва 11. А што су ипак загазили у рат, то ће бити

сигурно из других разлога, а не из своје «грамзивости».

Нити може бити, нити је истина, да је цело човечанство само скуп завидљивих ниткова, похлепних разбојника и осветољубивих хуља. Није кривица до човечанства што цео свет мрзи Немачку, као што то није ни до друштва, које се отреса свога једног члана, јер ће овај покушати, да кривицу свали на друштво, док је, у ствари, једино и само он прави кривац.

Али, у чему се састоји та тешка кривица Немачке, да она сада у свету личи на необузданог вука, који је бануо у дом мирољубивих људи.

Одакле долази то, да је баш нико не воли, а сви је се плаше, те су се сви у-

дружили е да би је укротили.

Кривице исто тако не може бити ни до ваљаног, верног и у дубини своје душе мирољубивог немачког народа. Е па лепо, до кога је онда кривица?

Овако постављено и решено питање од највећег је значаја по свршетак рата.

Рат се све докле не може окончати, докле се год не уклоне и одстране његови прави узроци.

Према том, неопходно је да сазнамо побуде, којима се руководи цео свет, да се дигне на нас.

Одговор је кратак и јасан: Немачка је, не кривицом свога народа, већ грехом своје управе и својих управљача, навукла на се проклетство и мржњу целога света.

— Наставиће се —

ЗА НОВУ ГОДИНУ

Главномандујући Савезничке Источне Војске
Начелнику Штаба
Врховне Команде Српске Армије

Главномандујући Источне Војске упућује храбрим трупам Савезничких Народа и њиховим шефовима своје најлепше жеље за Нову Годину. Неразлучно јединство које их спаја, плам који их прожима и вера коју исповедају у коначни успех сачињавају најпозданије јемство за победу која ће за навек оставити међу њима неизгладиво братство по оружју.

Бенерал Гијома

ДРЖАЊЕ ШПАНИЈЕ

— Изјаве председника владе —

Лондон, 1. јануара.

У једном интервјуу, који је дао дописнику «Дејли Експреса», председник шпанске владе маркиз Алхусемас изјавио је:

«Што рат дуже траје, наша жеља да останемо неутрални постаје јача, али ми не заборављамо свој географски положај, као и старо пријатељство са Енглеском и Француском. У политици неутралности ми следимо траговима владе г. Датоа.

Ви говорите о болоизму у Шпанији. Све што Вам могу рећи, то је да не познајемо ни Боло пању, ни његове другове. Ја сам прочитао изјаве, учињене у француском парламенту односно г. Кајоа и ње-

гове жеље да се са Шпанијом образује савез против Енглеске, али, као ни пријатељи Француске, ни Шпанија сене би никад удружила против Енглеске. Ако је г. Кајо водио такве разговоре, није их имао извесно са виђеним шпанским политичарима».

ИЗ БЕРЛИНА

— Једна занимљива епизода —

Берн, 1. јануара.

За економске прилике у Немачкој врло је карактеристична следећа епизода, коју износи *Берлинер Тагблат*:

«Хлебне карте, пише поменути лист, намењене Берлинцима, изазивају врло много зависти. Зато је општина принуђена, да кола која пакете са картама од штампарије преносе у канцеларије спроводи

војницима. Ономад, на завијутку једне улице, један подофицир застави војнике, који су спроводили једна таква кола, и позва их да иста упуте на другу адресу. Ови послушаше наредбу и одведоше кола у једно двориште, где им подофицир нареди да кола истоваре и потом се врате откуда су дошли. Подофицир са својим саучесницима дао се на распродају карата, за које је добивено по пет марака. Кад су се војници вратили у депо, видели су да су били жртве преваре».

НАШИ ДОПИСИ

Почетак рада у основној школи у Велушину

На подножју голих брда, која се спајају са Перистером, а на путу Битол—Лерин, постоји Велушина, једно од најлепших села у срезу битолском.

Благодарећи Господину Министру Просвете и за Велушину је постављен учитељ: г. Дам. Прљинчевић, који је од свога доласка у Велушину до сада са вредним и заузимаљивим председником ове општине г. Крстом Илићем све припремио, да школа буде готова и што пре опочне рад.

Данас је за Велушину био свечан дан. У 10 часова пре подне, по свршетку бого-служења у овдашњој сеоској цркви, учioniца и споредне одаје у новој школи биле су препуне овдашњих грађана. У самој учioniци било је водо-освећење, коме су присуствовали: срески начелник г. В. Стојиљковић, окружни економ г. Свет. Пешкић, г. М. Милорадовић, срески лекар г. др. Манос и други. Чиноедејствовао је стари и уважени протојереј г. Трајко Милошевић, намесник среза кичевског. По свршетку водо-освећења г. Прота је изговорио топау и патриотску беседу, саветујући подмладак — будуће грађане Србије — да пажљиво слушају свога учитеља и своје родитеље, а све приетне умолно: да и у овим тешким данима по Српски Народ не забораве школу, већ да морално и материјално помогну школу и наставника у њиховом тешком послу.

Присутно чиновништво прикупило је међу собом 160 динара и предало г. Дамњану, да ту суму раздели најсиротињим ученицима ове школе.

Учитељ г. Прљинчевић захвалио је са неколико пробраних речи свима присутним на посети и преда-том новцу.

Уписано је 68 ученика и 12 ученица.

Банки родитељи захвалили су Министру Просвете Господину Миши Трифуновићу што је одредио учитеља да им деца не би у беспослици губила време.

Сва деца чине најлепши утисак, јер су здрава, чисто и лепо обучена.

Од сада се већ чине припреме, да се школски патрон: Св. Сава, прослави што свечаније.

У опште, сво овдашње наше чиновништво што је могуће више ради да се помогне и олакша живот овдашњем становништву. Здравље је код народа врло добро. У сваком селу озадане су дезинфекционе пећи и купатила за народ; а вредни и заузимаљиви срески лекар г. др. Манос, у свакој датој му прилици, поучава народ како треба да чува своје здравље.

Велушина 17 децембра 1917
М. Р. Т.

НЕМАЧКИ ЗАХТЕВИ

Опозиција максималиста

Париз, 1. јануара.

Правда објављује текст услова, које су поднели Немци делегатима максималиста. Немачка одбија да повуче трупе из Пољске, Литваније, Ливоније, Естоније и Курландије, под изговором да се те земље већ сматрају независним од Русије. У немачком меморандуму налази се серија услова, којима је циљ да за Немачку створе повлашћен положај у економском погледу у Русији. Немци пре свега предлажу обнову за једну годину руско-немачког трговинског уговора од 1904. године или да се усвоји принцип слободне размене за годину дана. Немачка се категорички противи, да Руси контролишу пренос немачких трупа. Руска комисија

констатује при свем том визије пребачене са руског на друге фронтове.

ВИЛСОНОВ ГОВОР

Коментари непријатељске штампе

Берн, 1. јануара.

Коментаришући последњи говор председника Вилсона, *Форверц* признаје да, овај говор може довести до мира.

Фремденблат налази, да говор председника Вилсона изражава жељу Споразума да се Четворном Савезу подвали. Њихови се предлози не могу усвојити.

Наје Фраје Пресе верује да г. Вилсон жели нарочито, да онемогући предлоге о миру у Брест Литовску.

Пестер Лојд пребацује Вилсону, што се меша у унутрашње ствари Немачке.

Пешти Хирлап истиче да председник велике америчке републике не ради на миру без победиоца и побеђеног.

Будапешти Хирлап пише: Г. г. Вилсон и Лојд Цорц, одузимајући централним силама сваку могућност развића, предажу неусвојиме услове. За сада је немогуће закључити мир. Централне Силе нису тако бијене, да морају усвојити ма какве услове мира.

ДОГАЂАЈИ У РУСИЈИ

Атина, 1. — Из Штокхолма јављају да је руски Совјет сазвао ратни савет на коме ће се претресати продужење рата.

Женева, 1. — Према радиограмима из Кијева централна Рада молила је обе чешко-словачке дивизије, које се налазе на фронту у Волочику, да се ставе на расположење Украјине како би тукли максималисте.

Команданти су одмах дали свој приставак. Први одреди су већ отпутовали за Кијево. У путу су били нападнути од стране максималистичке коњице, али су их одбили причинивши им тешке губитке. Кијевско становништво дочекало је Чехо-Словачке са великим одушевљењем.

Лондон, 1. — *Морнинг Пост* сазнаје из Штокхолма, да је Русија одлучила обнављање непријатељства. Совјети су издали наредбу генералисиму Криленку да сазове општи војни савет и предузме потребне мере. Према званичним вестима из Петрограда, преговори у Брест Литовску су ко-

начно пропали. Главни чланови совјета изјаснили су се за наставаљање рата.

Петроград, 1. — Сматра се као вероватно, да ће Лењина као председника владе заменили Ниуков.

Петроград, 1. — Троцки и руска делегација отишли су у Брест Литовск у намери да склопе централне силе на премештање преговора у Штокхолм. Руси траже категорички то премештање, изјављујући, да су у немачком главном штабу изложени незгодним утицајима.

Петроград, 1. — Преговори између болшевика и Украјине водиле се у Смоленску. Услови Раде су: да трупе максималиста евакуишу територије Украјине и да се украјинске трупе врате. Максималисти ће примити ове услове.

Петроград, 1. — Социјалиста Брасон ношен је у триумфу од масе у тренутку, кад му је судио револуционарни суд.

ФЕЛТОН

Леонид Андрејев

Veni, creator!

Грмите, војни оркестри! Бешајте заставе! Од црвеног платна дижите триумфалне капије! Јаче и веселије се дери свечано расподложени народе, јер у твоју мрачну варош долази овај сваяч! Преко јулских трупова, газећи по локвама из црвене крви долази овај сваяч Лењин, горди победилац, велики триумфатор, силније га поздрављај руски народе. Ево га он, просед у сивом аутомобилу. Како је прост и у исто време величанствен његов држав-

нички лик; колико има снаге у сваком покрету његове милосрдне руке; једним махом она доводи у покрет митраљезе и баца буре на главу непокорних! Али, шта то тако страшно шуми позади триумфатора? То шуми море и опомиње људе. То читаве флоте, подигнувши црвене заставе, спремају громове и олује. Ево га оо, твој победилац руски народе, — гласније, гласније и са више поштовања поздрављај га! Падајничке, падај доле пред великим овајачем, који славом увенчан ступа у твој престони Петроград!

Прими и мој поздрав. Мени је веома жао што сам ја само писац, приповедач

а не велики матроски оркестар, или јерихонска труба, жалим што нисам оргуља од сто труба или хор шестокрилатих серафима. Да ли ћу моћи простим речима да изразим моје одушевљење и понизност? Ти си тако велики, а тако божанствено диван, необични победниче, који си агазио отаџбину, дигао се изнад закона, презревши сваког другог Бога осим себе. Ти си готово Бог, Д њине, ти то знаш?

Ти си готово Бог, Лењине. Шта је за тебе све земаљско и човечанско? Мали људи дрхте над својим бедним животом; њихово слабо, неискварено срце пуно је дрхтања и страха, а ти

непокретан и прав као гранитна стена. Они плачу, а твоје су очи суве. Они те моле и преклињу али их ти не чујеш. Шта се тебе тиче земаљско? Ти се уздигао више суза, више проклетства, више презрења — та ти си сам највеће презрење које је стало на земљи.

Ступај, победниче. За ваком то отаџбином они плачу. Призивају Русију. Ништавни и бедни људи, они воле некаку отаџбину. Њима је мила њихова земаља, мило им је њихово небо, њихове реке и шуме, њихова поља и сиромашна села. Они хоће, да дишу тим ваздухом а гуше се у другом, као да је сваки ваздух поједи-

ко здрав за дисање. Деца земаље, хватају се рукама за играчке и најмилију од од њих зову отаџбином, некаком отаџбином. Али шта се тебе тиче земаљско? Као какав Бог ти си се дигао изнад њиховог земаљског и ништавног живота — и презривом ногом стао си на њихову отаџбину, лаким замахом бадио си и адробно смешну играчку. Зар за Бога постоји географија, границе, своја и туђа земаља? — Русија и Немачка?

Ступај победниче. До скоро ти си био нико и ништа, — данас си ти готово Бог, Лењине... та ти знаш то?

мачка. Шта се види у њима, исмевање или злоба? Не, то није ни исмевање ни злоба. То је — Велико Презирање. Кога то презиреш, победниче?

Ах да, сетим сам се: ти презиреш Закон. Онај ружни и немоћни закон, што је тебе, «великог човека», ставио под некаки суд, хтео да те затвори у неку тамницу, где седе варалице и провокатори, убице и лопови... тебе, «Великог Човека». Ти презиреш ту ружну и немоћну власт, која је хтела да те потчини својим заповестима и наређењима, кад си ти — сам власт и наређење. Није ли тако? Да, ти си у праву, «велики човек», и ја исто тако као и ти, презирем ту власт: бедна и слепа, она је хтела да затвори Лењина! Народног изабраника! Полубога, који влада стихи-

ИЗ ЗЕМАЉА ПЛАЧА

Беда у Херцеговини

Загребачки лист *Обзор* у броју од 11. новембра описује најдирни бојама прилике у Херцеговини. Објављени напис је допис из Мостара, у коме се између осталог вели:

»Беда и сиротиња Херцеговине не могу се описати. Гогово сви људи од 15 до 60 година узети су у војску. Ни деца нису поштеђена. Сви су отпављени војним возовима. Наши старци од 50 до 60 година налазе се годинама у првој борбеној линији. Кад би се скупили сви људи, остављени у земљи, не би се добила ни једна чета.»

Несрећно становништво заостало у земљи напуштено је својој судбини. Наступила је зима. У свакој кући није било ни зрна жита, ни мрве црна хлеба, људи су били без одела. Трава је била једина храна, али је на срећу и она била недовољна. Становништво је морало пасти по пољима као стока и тражи-

ти корење, којима су некад свиње храњене. Хиљаде жена и деце поболели су се отровани травом. Стотине су помрле. За кратко време ишчезле су читаве породице.

Босанска влада, која је знала ову несрећу, уместо да помогне дозволила је извоз жита у вагонима великим друштвима. А да би упропастила народ, наредила се дуван реквирира по цени једна круна по килограму. Пред оваквом плачком становништво се решило да не обрађује дуван.

Ова година је била катастрофа за Херцеговину. Суша је трајала преко шест месеца. Све је уништено. Сасушили су се чак и столетни храстови. Становништво је морало ићи по више часова да тражи воду. Стока није имала шта јести. Глад бесни у највећем степену.

Становништво Херцеговине је дало све што је имало: своје људе и своје имања. Ми немамо владе, ни парламента. Границе су херметички затворене и жалбе нашег народа нико не чује.»

пак она официра и чиновника, која је била и врло отмено и укусно украшена, благодарећи свесрдном старању сестара Хелбе и Цонс.

Првога дана за вечером, г. г. лекари, симпатични г. Фулартон, лекар официра и чиновника, и г. Уајлт задужили су својим присуством официре и чиновнике, нарочито г. Фуартон, који је, напијајући здравицу на српском језику, два пута поздравео све болеснике са жељом за скорје оздрављење и брзи повратак у отаџбину.

За ову свуколику пажњу болесници ове болнице — официри, чиновници, подофицири и редови српске војске — од свег срца благодаре свима лекарима и лекаркама, како за све оно што је овде наведено, тако и на свакодневним уредним и брижљивим прегледима и лекарским услугама, а милосрдним сестрама на нежној нези и пажњи, болничарима на раду пуном оданости, а административном особљу на предусретљивости.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

КОД НАСЛЕДНИКА ПРЕСТОЛА

Његово Краљевско Височанство Наследник Престола Александар примио је прејуче Председника Министарског Савета, Министра Иностранних Дела Господина Николу П. Пашића, у нарочиту аудијенцију. Том приликом Господин Пашић поднео је Његовом Краљевском Височанству детаљан извештај о свом путу у Француску и о Париској Конференцији.

СЕДНИЦА МИНИСТАРСКОГ САВЕТА

Јуче је око 10 часова одржана у Министарству Унутрашњих Дела конференција, а у 17 часова седница Министарског Савета под председништвом Његовог Краљевског Височанства Наследника Престола.

БРАТСКИ САСТАНАК

Прекисноћ је командант логора у Микри приредио вечеру официрима југословенског одреда, приспелог из Русије, међу којима је било Хрвата, Словенаца, Чеха, Пољака, Руса и Срба. Вечери су присуствовали: Министар Правде Господин М. Ђуричић, Министар Народне Привреде Господин Др. Велизар Јанковић и Министар Просвете Господин М. Трифуновић. За време вечере Господин Марко Ђуричић напио је здравицу Његовом Величанству Краљу Петру и Његовом Височанству Наследнику Престола Александру. После њега говорили су и Господи Др. В. Јанковић и М. Трифуновић, напијајући официрима, југословенском одреду и идеји народног јединства. Јединствено расположење и одушевљење владало је целе вечери код свију официра, као и код осталих присутних гостију.

Из Беча јављају да је аустријска трговачка комора, која је организовала све транспорте између централних сила и Балкана, установила у том циљу три нарочита воза која носе имена «Марица», «Македонија» и «Осман».

Од првог децембра 1916 године до 1. октобра 1917 године ови су возови пренели Бугарску 2000 вагона, у Турску 1400, и у Српску Македонију 75 вагона разне робе већином из немачких фабрика.

Цирих. — Цар Карло је одлучио да укине заједничко аустро-угарско министарство војно.

Вашингтон. — Ондашњи посланик Кине Вукуфу-Ко изјавио је, да је Кина разумела ову велику борбу за правду и право и да је решена да помогне Савезнике свима средствима.

Лондон. — Горњи Дом је одобрио право гласања шест милиона жена које имају извесне квалификације.

ПОВОДОМ НОВЕ ГОДИНЕ

Јутрос у 10 часова поводом Нове године, одслужено је у српској цркви Св. Саве свечано благодарење са молетвијем за победу нашег и савезничког оружја.

Благодарењу су присуствовали: Изасланик Његовог Краљевског Височанства Наследника Престола Александра, чланови Министарског Савета: Министар

Правде г. Марко Ђуричић, Министар Народне Привреде г. др. Велизар Јанковић, Министар Војни генерал г. Божа Терзић и Министар Просвете г. Миша Трифуновић, посланик Белгије, наш посланик у Атини г. Балугџић, представници Есад паше и грчке владе, начелници свих одељења, велики број официра и грађана.

РАДИ СКУПЉЕ ПРОДАЈЕ

Прејуче су тројица представника државног тужиоца у Солуну, што су скупље, но што је утврђено, продавали разне намирнице.

ПОЗИВ

Према наредби Митрополита Србије Господина Димитрија од 12. децембра АЕБр. 373. позивају се сви Српски свештеници, како они на војшту, тако и они који су по болницама у Солуну и околини, да до 10 јануара 1918 год. поднесу списак свију цркава и манастира у своје делу — односно округу, у Србији, са назначењем места у коме су, као и у којој епархији. Спискове у горњем року поднеће референту за црквене послове при Министарству Војном.

Из канцеларије референта за црквене послове при Министарству Војном бр. службено, 29 децемб 1917 г.

КРАЂЕ

У току прејучерашњег дана ухапшено је у Солуну 11 лица за крађу. За једним доповом, који је украо ствари у вредности од 400 драхми, полиција трага.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Цирих, 1. — Турски министар финансија Цавид паша, који је сада сада у Берлину, изјавио је, да је Турска вољна да преговара о томе да Дарданели буду отворени за трговачки саобраћај, не само за време мира, него и за време рата.

Берн, 1. — Јављају из Беча: Цар Карло проучава предлог г. Векерлеа о образовању мађарске народне војске.

Овај предлог изазвао је огромно узбуђење у свима аустро-угарским странкама.

Берн, 1. — Мађарски министар исхране поднео је оставку, услед сукоба са својим аустријским колегом односно снабдевања Аустрије из Угарске.

Лондон, 1. — Дописник «Дејли Њуса» телеграфише из Женева: Нереди су избили у у Берлину, Лајпцигу и Дрезди услед прекида преговора у Брест Литовску.

Вашингтон, 1. — Оповзан је овдашњи јавански посланик. Њега ће заменити граф Исхи чија је мисија у Њујорку и Вашингтону постигла велики успех.

Лондон, 1. — Један немачки сумарен напао је две трговачке лађе. После кратке борбе сумарен је погођен и потопљен.

Рим, 1. — «Идеа Национале» објавила је одломке из баварских листова, у којима се тражи да се аустријски Тирол анектира Немачкој. Аустријски кругови због тога су врло узнемирени.

Берн, 1. — Међу берлинским становништвом развија се јак покрет против кајзера.

Амстердам, 1. Положај Килманов постаје тежак услед критика пангерманиста, који политику овога називају издајничком. Маршал Лудендорф напада отворено Килмана због његова неенергичног држања у питању анексија на истоку. У Берлину кружи вест, да је Лудендорф чак био поднео оставку, али ју је на кајзерово наваљивање повукао.

Берн, 1. — Извесни немачки политички кругови траже да се Килман смени и на његово место доведе Билон.

Берн, 1. — «Штрасбургер Курир» објавио је апел лиге мира, који је потписало 290.000 чланова. У апелу се енергично тражи мир.

СА РАТНИХ ФРОНТОВА

Франц. коминике

Париз, 1. јануара
Није било важних догађаја, претпрошле ноћи, на целом фронту. Француски су пилоти оборили два немачка авиоплана.

Италиј. коминике

Рим, 1. јануара
Наша је артиљерија бомбардовала непријатељске извиднице источно од Тонале, и трупе у покрету код Адамело. Поручисмо јака утррђења источно од Пиаве, у долини Стигорне и на платоу Азијаго. Наше

су батерије ујуткале непријатељску артиљеријску активност у зони Азолоне. Северно од брда Мелано наша су оделења пагнала на бегство непријатељске извиднице. Италијански авијатичари бацили су 1600 килограма експлозива на логоре код Примолана. У ваздушној борби оборено је три непријатељска авиоплана.

Енглески коминике

Лондон, 1. јануара
У току претпрошле ноћи сукоби патрола југоисточно од Мантијера.

ВАЖНЕ ВЕСТИ

Женева. — Из Беча јављају да је аустријска трговачка комора, која је организовала све транспорте између централних сила и Балкана, установила у том циљу три нарочита воза која носе имена «Марица», «Македонија» и «Осман».

Од првог децембра 1916 године до 1. октобра 1917 године ови су возови пренели Бугарску 2000 вагона, у Турску 1400, и у Српску Македонију 75 вагона разне робе већином из немачких фабрика.

Цирих. — Цар Карло је одлучио да укине заједничко аустро-угарско министарство војно.

Вашингтон. — Ондашњи посланик Кине Вукуфу-Ко изјавио је, да је Кина разумела ову велику борбу за правду и право и да је решена да помогне Савезнике свима средствима.

ПОВОДОМ НОВЕ ГОДИНЕ

Јутрос у 10 часова поводом Нове године, одслужено је у српској цркви Св. Саве свечано благодарење са молетвијем за победу нашег и савезничког оружја.

Благодарењу су присуствовали: Изасланик Његовог Краљевског Височанства Наследника Престола Александра, чланови Министарског Савета: Министар

ПРИЈАТЕЉСКА ПАЖЊА

Српски Војни у 38. Енглеској Генералној Болници

Пишу нам из 38. Енглеске Генералне Болнице: Око 10 часова пре подне шеф болнице у друштву осталих лекара и најстарије милосрдне сестре, пролазећи сва болесничка одељења, честитао је најсрданије празник Христовог Рођења свима болесницима на српском језику, по-

здрављајући их својим симпатичним: «Христос се Родил!» По том су раздељени врло лепо покљони од стране енглеског Црвеног Крста свима болесницима, а официрима и чиновницима још и покљони од милосрдних сестара, са написом: «Честитамо Вам Христово Рођење са жељом, да га дуго година дочекујете и проведите у добром здрављу и весељу у Вашој будућој Југославији!»

Трпеза Божијна, за све, била је обилата. Нарочито

јама! Гледај своја посла, глупа власти: хватај допове, лови мале провокаторе и ситне издајнице, играј се са укидањем смртне казне, држи у страху будале, али се не дотичи мога помазаника, не дирај онога, на коме се налази печат народног поверења, који данас јашући на магарету долази у свој Јерусалим! Сада ти видиш, како си била непажљива, глупа власти, сад си се опаметила?

Ступај мирно, победиоче! Али ја видим да није овде крај твоме Великоме Презирању. Кога још презиреш победиоче? Твоја уста презириво се грче: За чију тлаву спремаш твоју отровну пљувачку? Кога тражиш очима? — овде никога нема осим руског народа, а он те поздравља! Да ли ти њега не презиреш?

Та то би било и сувише свирепо «Велики», и грешно. Зар се није он укљонио испред тебе? Није ли он стотиницима руски народ, који је имао своје Толстоје и Герцење, Казајеве и Петрове Велике, покорно сагао своје главе пред тобом и данас венчава тебе? Гледај како се ниско коси пред тобом сва народна њива! Ни један клас не стоји право, сви су се слагли и клањају се као Јосифу. Гледај у колико си ближе све више губи привилегије, лаж и судска клевета, која прља твоје светло име. Са страхопоштовањем чекају те деца слободе и свечаним љутањем дочекују те твоји митраљеви, велики осувајачу! Ти си победио руски народ. «Јединствени» — ти си стао над милијонима. Мали и чак шупаљ ти си остварио

оно, што ни Наполеон није могао, освојио си Русију, под ноге си бадио сваког непријатеља и противника. Зар ти не чујеш како одјекују поздравне трубе и грме фанфари? Зашто си недовољан «Велики». Осмехни се, милосриво погледај твоје слуге и робове, јер ћемо умрети од страха.

— Тешко побеђенима.
— То ти кажеш?
— Тешко побеђенима!
Чудновате речи и непољњиво, о коме ти говориш. Ако о нама, које си ти победио, то у чему је наше зло? Зар нам не дајеш долазећи, хлеб и мир, а ми смо тако жељни хлеба и мира, ми ћемо ускоро децу продати за парче хлеба и за дан ма и срамног али слатког мира. У чему је наше зло? Али ти си свиреп, Лењине, ти си чак

страшан «Велики» човек. Гледам у тебе и видим како расте у ширину и висину твоје мало тело. Ти си већ виши од старе Александровске колоне. Ево већ си изнад вароши као облак дима од пожара. Ти се већ као црни облак шириш преко целог хоризонта и заклањаш све небо. Црно је на земљи, мрак је по кућама, мртва тишина као на гробљу. Већ се губе човече црте на твојој лицу; као хаос грчи се твоје дивље лице, и нешто показује у назад, грубо забачена рука.

Можда ниси само ти? Или си можда ти само претеча? Ко то још иде за тобом? Ко је он, толико ужасан, да чак и твоје бурно и мрачно лице бледи од страха?
Мрак се згушњава и на мрзав ја чујем глас:

— Онај, који за мном иде јачи је од мене. Он ће вас крстити ватром, покупиће пшеницу у житнице а сламу ће запалити вечним пламеном. Онај, који за мном иде јачи је од мене.

Мрак се згушњава, страшни облаци гоњени ватром све се више вију и у њиховим лаким шарама ја видим нови страшан лик: царску круну на царској огромној великој глави. Ко је тај страшни цар? Он је мршав и злобан — није ли то Цар—Глад? Он је сав у ватри и крви — није ли то цар Вилем? Он је са замком од конопца изнад круне — да није то цар Никола? мрак је све црни. Мене је страх.

Мене је страх. Као слеп посрћем у мрак у тражим Русију.
— Где је моја Русија? Ја се бојим. Ја не могу да жи-

вим без Русије. Вратите ми моју Русију! На коленима молим вас, који сте украли Русију, дајте ми моју Русију, вратите је, вратите!

Тражим и не налазим. Вичем и плачем у мрак. И ја се бојим, о Господе! Где је моја Русија? Српе неће да куца, крв неће да струји, живот неће да живи. Дајте Русију.
... Да није ово само привиђење, буцање књижевника који не може да спава? А на јави је све тако обично, мирно и просто. Ено улица и црвених застава. Ено милиције. Ено их министри. И сви у опште чевају Лењина.

Иди победиоче! Ступај мирно.
Децембра, 1917.
Пренео
Вл. Т. Стојадиновић.

ПРИЗНАНИЦЕ ИЗ СРБИЈЕ

Обавештајни Биро Срп. Црв. Крста у Солуну добио је нову партију оригиналних признаница из Србије за следеће улагаче:

Симџи: Благоје, Живојин, Ј. Коста, Милан (2), Ж. Владим., Михајло, Бер. Никола, Никола, М. Новак, В. Петар, Сима, Љ. Стеван, П. Стојан (2) и Тихомир Др, Симкић, Сима, Симоновић А. Љубомир, Симоновић Милан (2), Славић Душан, Смиљанић М. Љуб., Сојковић Милун, Спасићи: Вукадин и Спасоје, Спасојевићи: М. Живота, М. Илија, Радмило и Спасоје (3), Срдановић Стеван, Срејић Петар, Стајић Риста, Станимировић: Арса, Гаврило, Стојан, Станишић Глиша, Станковић: Арса, Драгољуб (2), Душан, Јован, Мита, Петар, Сава и Чедо, Станојевић: Божа, Вељко, Јоца, Ђ. Константин, Ђ. Милан (2) и Миливоје, Станојловић Андреја, Старчевић Т. Никола, Стевановић: Атанасије, Данило, П. Драг., М. Јован, Коста, Љубомир, Мил., Милан, В. Милан, Сава, С. Светомир, Војислав, Драг., Лазар, Милан (3), Стефановић: Драг., Марко, Милић, Милорад, П. Милош, Милутин, А. Момир, Никола, Панта, Петар, Светислав др., Стојановић: Н. Влада (2пр), Димитрије, Добривоје, Драгутин, Бор-

ђе, Јован, Ђ. Милан, Јов. Милорад, М. Петар, Н. Петар, Сава, Стојан (2), Тодор, С. Чедомир, Стојљковић Илија, Стојишић Аца, Стојковић Драгутин, Стојковић Зарије (2), Милан, Павле, Ваца, Стојковић: Драгутин, Милан, Милорад, Драгутин, Милан, Милорад, Стојишић Алекса, Стокићи: Драгутин, Сава, Стошићи: Боривој, Ваца, Живко, Живојин (2), Радован и Милован, Струнчалић Бока, Суботић О. Радисав, Сушић Павле.

Табакловић Живојин, Тадић Љуба, Таназевић Бранко, Танасијевић Миљко, Танићи: Коста, Ј. Мил. и Ј. Милан, Тасић Љуб. (2), Татовић Драгутин, Таушановић Предраг, Теж. Тодор, Теодосијевић Светозар, Теофиловић Светозар (2), Терзићи: Живојин Милутин, Тешићи: Драг., Спасоје и Трајко, Тијанић Коста (2), Тодоровић: Александар, Аца, Добр., Драгослав, Живојин, Јаков, Јован, Милан, С. Никола, Радоје, Светозар, Ваца и Тодор, Тодосић Драг., Томићи: Димитрије, Жика, М. Миленко, Светозар, Стеван и Стојадин, Томашевић Живојин, Тонић Лазар, Топаловић Ј. Драгиша, Тошић Боривоје, Трајковић Коста.

— Наставиће се —

КАРТЕ ИЗ СРБИЈЕ

— У уредништву «Велике Србије» имају карте:

Радисав Ранчић (2) од Савке Ранчић из Овсишта (Арашфеловац);

Жика Димитријевић од Живојина Алимпића из Лознице, од сестре Косаре, од Димитрија Тадића из Лознице, од његове Живане, од Љубице Матић (поздравља и сина Драгића Матића) и до Мијајила Тадића;

Тодор Никодиновић од Милеве Никодиновић из Лознице.

— Имају карте из Србије:

1. Илија Савић, од Илине из Селевца.

2. Божидар Дамњановић, од Зоре Васиљевић из Лознице.

3. Милутин Пантелић, учитељ, од Јованке Атанасковић, из Белине.

4. Срећко Ерић, од Манасије Ерић, из Ресника крагујевачког.

5. Ђура Марић, од Смилке Ђ. Марић, из Борка београдског.

6. Милутин Петровић, наредник, од Дане М. Петровић, из Београда.

7. Душан Дуле Димитријевић, капетан или мајор, од сестре Љубице, из Крагујевца.

8. Константин Јовановић, пеш. поручник, од Ружице Н. Јовановић, из Београда.

9. Тихомир Мијушковић, потпуковник, од Даринке Мијушковић, из Чачка. (Љубомир Мијушковић, рачуносп. Га. Контроле).

10. Станоје Шобић, од Живка Станковића, из Београда. (1 за Мила и 1 за Душка).

11. Чедо Јанковић, две

од Маре Д. Митровић, из Обреновца.

12. Велимир Николић, од сестре Спасеније, из Болча београдског.

13. Јосиф Јовановић, од Драге Милорадовић, из Крагујевца — за Бранка и Воју.

14. Данило Ристановић, учитељ, од мајке Милице из Ваљева.

15. Димитрије Игњатовић, од Даринке Игњатовић, из Крагујевца.

16. Миленко Ђурић, наредник, од Лене Ј. Станковић, из Београда, пита за Јездимира.

17. Милан Милосављевић, наредник — професор, од Ангелине Јовановић, из Београда.

18. Милорад Ж. Прокић, војни чиновник, од Драге Ђоковић, из Раче крагујевачке.

19. Стеван и Лазар Дрињаковић, од мајке Милеве Дрињаковић, из Бреснице чачанске.

20. Аврам Б. Исак, од Матилде, из Београда.

21. Драгутин Матковић, од Драгољуба Љотића, из Београда.

22. Величко Петровић, од сестре Јуле Чопићеве, из Гор. Милановца.

23. Влада Петрик, поштар, од Милице, из Љешнице.

24. Тодор Ј. Дабић, чиновник Сењског Рудника, од Драге Коларевић, из Лознице.

25. Милан Данић, учитељ, од Драгића П. Самуиловића, из Прњавора. (Презиме не може се добро читати).

26. Душан Берић, од Даринке, из Богатића.

27. Адам Кнежевић, свештеник, од Александра Поповића, из Нице у Француској и Ружице Јовановић, из Кормага — Крушевца.

28. Борн Радовановић, писмо и фотографију од Јерчице Десе у Француској.

29. Света Романовић, писмо од Љубице и три фото-

графије са децом у Француској.

30. Тома Дунда, писмо, од зета Тодора Младеновића, из Женеве.

Именовани нека своје адресе доставе Љубомиру Маринковићу, нераспореденом обвезнику чиновничког реда, официјерски депо Микра, пошта бр. XX.

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

— Будимир Т. Стојановић, 3—1, пошта 40, моли суд општине Миросављачке, срез драгачевски окр. чачански, да извести његову фамилију да су живи и здрави: он, Раде, Добривоје, Војислав Стојановић, Мића Вишовић, Богдан, Милован и Раденко Симоновић, Марко Лазаревић, Светозар Божовић, Радован Миковић, Богдан Бојић, Борђе, Славко, Пантелија Миливојевић, Танасије Јојић, Драгутин и Бранко Васић и Драгић Радичевић. Сви моле за одговор.

— Крстан Новичић, митраљезац, пошта 40, моли суд општине Лађевачке, срез љубићки окр. руднички, за извештај о оцу Јовану Новичићу, и његовој фамилији и јави им да су он, Игрутин, Пантелија, Матија, Станоје и Гиосав живи и здрави и моли за извештај.

— Цветко Илић, 4—1, бр: 92, извештава Косту Коју Петровића, кафанију, кафана «Војник» у Покаревцу, да су живи и здрави: он, брат Живко, Драгољуб и Пера Јаковљевић, Радивоје Милојковић и синовоје; Јосиф и Паун Стевић, Драгутин и Јанко Павловић, Петар и Илија Васић; Марјан, Риста, Јован и Јосиф Трајиловић; Илија, Марјан и Стојадин Радивојевић, Павле и Петар Павловић, Митар, Стеван и Драгољуб Пређић, Петар и Милко Јенић; Петар и Илија Јанковић; Стеван и Петар Недељковић, Јован Антонијевић, Мита Чинкић, Никодије С. Кројић, Димитрије Т. Митровић, Јосиф, Борђе и Александар Петрић, Станко и Лазар Манџукић, Илија и Јосиф Лазаревић, Миљко Панчић, Милија Петровић, Ваца Драгомировић, Јован Цветковић, Стеван Чинка, Петар Видуљевић, Павле Васиљевић, Павле П. Васиљевић, Живко Анђелковић, Славко Стојимировић, Павле Демић, Димитрије Петровић, Петар Брзак, Стојадин Белац, Живан Илић, Димитрије Вукуљевић, Живко Демић, Тома Николајевић, Марјан Павловић, Јанко Мали, Павле Крајић, Марко Јовановић, Илија Мартиновић, Петар Попанић, Уђило Пауновић, Димитрије Рофан, Јован Ј. Великог, Мита Ивановић, Јосиф Спасојевић, Драгомир Бели, Јанко Аврамовић, Алекса Црни, Милан Благојевић, Милан Страхинић, Александар Уђиловић, Петар Марјановић, Јосиф Петровић, Иван Јовичић, Димитрије С. Борђевић, и Борђе Стокић, сви моле за одговор о својима.

— Јоксим Р. Стефановић, каплар, пошта 711, извештава Лазара Петровића из села Сталаћа, срез ражански, крушевачки, да су живи и здрави он, Милун, Радован, Светозар, Милан Рамић, Љубисав и Душан Шливић, Милорад, Жића, Милојко Јовић, Тола Ђосић, и Жика Марковић. Сви моле за одговор о својима.

— Борисав Ч. Антушевић, 1—1, пошта 48, извештава мајку Манасију Антушевић, из села Љулаца, окр. крагујевачки, да је са ујаком жив и здрав и моли за одговор.

— Илија Ђ. Пантовић, поднаредник 2—2, пошта 48, јавља својој мајци Стевани у селу Книћу, срез гружански, округ грагујевачки, да су живи и здрави он, брат Сретен, Воја Спасић, Радисав, Душан, Војин, вет Младен. Моле за одговор.

— Војислав У. Спасић, поднаредник 1—1, пошта 48, јавља оцу Илији Спасићу, из Кусадка, срез јасенички, окр. смедеревски, да су живи и здрави он, Илија, Сретен Пантовић, брат Борђе Павловић, Јован, Живко Црњаковић и Никола Милошевић. Сви моле за одговор.

— Борђе Д. Стошић, шофер, пошта 999, извештава жену Наталију у Лесковцу, окр. врањски да је са братом Глигоријем жив и здрав, и моли за одговор.

— Глигорије С. Борђевић, наредник жандарма, пошта 504, јавља својој жени Вукосави у Ђуприји, да је са братом Борђем здраво и моли за одговор.

— Периша З. Самиловић, шофер, пошта 999, јавља својој жени Савети, да је са Светом, Цајом и Владом здраво и моли за одговор.

Љубомир Д. Миленковић, шофер, пошта 999, јавља својима у Ђуприји, окр. Крушевачки, да је здраво и моли за одговор.

САОПШТЕЊА

— Владимир Закић, свршени матурант, да се јави П. Јовановићу у редакцији «Велике Србије».

— Позивају се да изволе предстати овом Генералном Консулату ради извесног саопштења:

Г. г. Лазар С. Јовановић по бр. 7912, Исак Тајтаковић по бр. 7842 и Алмули по бр. 7842.

Из канцеларије Краљевско Српског Генералног Консулата у Солуну 28. децембра 1917. год.

— Милорад Ж. Вукашиновић, болничар, пошта 92, моли свакога ко шта зна о резер. капетану Вла-

ди Вељковићу, који је прешао из Србије тешко рањен, да га извести.

— Каплар Давид М. Мирковић, санитар пошта 84, тражи свог стрица Љубомира Масноглавића, шефа сталежке станице, и моли да му јави ко зна где се сад налази. Исто тако тражи и директора фабрике стакла у Параћину г. Спасића.

— Добривоје Новаковић, 4—1, пошта 48, тражи свог оца Лазара Новаковића из Добраче, који је дошао на Крф, али му се до данас

није јавио, и моли свакога ко би шта знао о њему, да га извести. Лазар је био обвезник последње одбране старца при 11 пуку.

— Из Америке дошло је на Српски Консулат једно писмо са чеком од 20 долара на адресу Драгољуба Првуловића (адреса је нечетка) Ђака у Солуну. Овај чек шиле му његов отац Јован. Ако ко зна где се именовани налази моли се да јави Конзулату његову адресу.

Из канцеларије Ген. Консулата у Солуну.

ПОШИЉКЕ НОВАЦА
за крајеве под Бугарима

У Нишком листу од 5. и 7. новембра ове године бр. 119. и 121. одштапан је списак лица — по местима — која имају новчане пошиљке, и позивају се да их приме од нишке агентуре бугарске Народне Банке. Знајући да ће ово интересовати улагаче, Обавештајни Биро ће све такве спискове редовно објављивати, чим добије лист и то онако како је у поменутом листу изнето.

Спискови су као што је речено објављени по местима где су лица којима је новац намењен овим редом:

У Свилајци

Ката Абдулић за децу Добрице Цветковића 136.35 лева.

Савка М. Милојевића опанчара 151.50.

Марија Димитрија Нешића грнчара 121.20 лева.

Зорка Пешићева 136.35 лева.

Михаило Симић трговац за Драгу Трајка Петровића учитеља 195.36 лева.

Босиљка Тиме Калчића за Даницу Поповић из Гилана 72.80 лева.

Даринка Костић учит. из Црквенца 280.50 лева.

Стеван М. Мирковић, 30.30 лева.

Коста Мирковић тргов. за Селимку Стевана Ђуровића 45.40 лева.

Роди Властимира Сретеновића за Диму Ст. Милановића 77. — лева.

Сава Николић за Милана М. Николића 385. — лева.

Борђе Радојковић — Ђуприја за Олгу Драгутиновић 128. — лева.

Зорка Димитријевић учитељица 336.60 лева.

Михаило Анић тргов. за Јулијану Димитријевић учитељицу у Бобову 261.80 лева.

Ђока Лазић — Ђуприја за Симу Драг. Илића 20.13 лева.

Иванки Борђа Стојановића свештеника 531.50 лева
Милева Др Стојана Стојановића 531.52 лева.

Анка Стевановић чиновник 332.20 лева.

Коста Н. Поповић свештеник 398.64 лева.

Босиљка М. Поповић чин. 531.52 лева.

Драга Мирковић учитељица 53.52 лева.

Ђока Лазић тргов. — Ђуприја за Вук. Живковића 332.20 лева.

Димитрије—Мита Хацић кафеџија за Даницу Благоја Стаменковића 75. — лева.

Лазар Николић тргов. за Ивана Поповића 225. — лева.

Љубица Деспота Миловановића 75. — лева.

Милка Гуглета 75 лева.

Даница Никодијевић 302.80 лева.

У Прокупљу

Јелена Лорет у кући Душана поштан. чиновника 108.90 лева.

Драгиња Стан. Неголића суд. чиновника 150. — лева.

Параскева Тодора Стојановића земљорадника 132. — лева.

— Наставиће се —

ПОЗИВАЈУ СЕ

Ниже именована лица позивају се да предстану Комесаријату за избеглице у Солуну или, ако нису у месту, да доставе своје адресе: Атина Петровић удова из Битоља; Викторија Димитријевић из Битоља; Милан Кандић пензионер; Регина Ј. Мандил удова; Драга Ковачевић; Атина Ташић из Битоља; Љубица Трифуновић; Јела Андрејевић болничарка; Радован Добросављевић, рачуноспитач у пензији; Мијанко Јовашевић, болничар; Момчило Бабић, наредник.

Затим: Благоје Ристић учитељ, по акту бр. 1390; Вучко Илић, деловођа општински по акту бр. 1409 и 1410; Никола Мишковић, кафеџија из Пирота, по акту бр. 1413; Живко Стевановић, служитељ гимназије у Велесу, бр. 1414; Никола Митић, народни посланик, по акту бр. 1436; Никола Н. Стевановић, деловођа општински, по акту бр. 1456; Регина Ј. Мандил удова, по акту бр. 1484 и 1495; Андоша Прендић, трговац из Битоља, по акту бр. 1458; Миленко М. Стевановић, наредник инвалид, по акту бр. 1472; Тома Јаничијевић учитељ из Крушева по акту бр. 1468; Милорад Максимовић, српски начелник, по акту бр. 1467; Живојин Чабрић, по акту бр. 1487; Стојан Митровић, деловођа општински, по акту бр. 1492; Аранђел Голубовић, пушкар из Крагујевца, по акту бр. 1494; Урош Р. Павловић, резервни артиљериски поручник, по акту бр. 3501; Алекса Ђорђевић из Зајечара, по акту бр. службено; Атина Каџијани из Битоља, по акту бр. 514; Софроније Јовановић, јеромонах, по акту бр. 248; Ђока Софијанац, председник општине качаничке, по акту бр. 719.

Из канцеларије Комесаријата за избеглице у Солуну 28. децембра 1917. године Бр. 614. и 719. — Солун.

Одговорни уредник
Бошко Богдановић

Штамп. «Велика Србија»
Краља Петра ул. бр. 70